

ستاره داود
Star Of David

نمادی که ما آن را به عنوان ستاره داود می شناسیم، دو مثلث در هم پیچیده هستند که تشکیل یک ستاره شش گوشه می دهند. در این نماد، یک مثلث رو به بالا و مثلث پایین رو به پایین قرار گرفته است. به هنگام شرح این ستاره شش گوشه باید در نظر گرفت که همین نماد با عناوین دیگر در تاریخ بشر بارها و بارها دیده شده است و حتی در دوران پیش از تاریخ نیز ردپاهایی از آن به چشم می خورد. ستاره شش گوشه نشانه چاکرای قلب است، به عنوان نماد مقدس اتحاد زن و مرد استفاده شده، در یونان (بوده و در هند به عنوان نماد رقص کیهانی شیوا و Hieros Gamous: نشانه ازدواج مقدس) شاکتی به کار رفته است. اما آن چیزی که اینجا مورد نظر ما است، به طور خاص مفهوم ستاره داود یهودی ها است و نه ستاره های شش گوشه مشابه. یهودی ها در اکثر طول تاریخ شان، قومی سرگردان بوده اند که بدون داشتن حکومتی خاص، تنها حامی خود را خداوند می دانسته اند. ستاره داود را بسیاری از علمای یهودی، نمادی شش گوشه دانسته اند که نشان دهنده حاکمیت خداوند بر کهنکشان و حمایت وی از یهودی ها از هر شش جهت است (شمال، جنوب، شرق، غرب، بالا و پایین). با همین یا سپر داود Magen David استدلال، آن چیزی که ما آن را ستاره داود می نامیم، در زبان عبری خوانده می شود و گفته می شود که داود در جنگ ها این ستاره شش گوش را به نشانه تحت حمایت قادر متعال بودن خود، بر سپرش نقش می کرده است. تئوری دیگر این است که در طول شورش های (در قرن اول) روشی جدید برای ساخت سپرها کشف شده بود که طی آن با استفاده از دو Kochba مثلث به هم پیچیده در پشت سپر، قدرت دفاعی آن را تقویت می کردند. در متون کابالا (مجموعه آموزه های یهود) دو مثلث به دوگانگی درونی انسان تعبیر شده است: خیر در برابر شر، روح در برابر جسم و غیره. در عین حال گفته می شود که دو مثلث، نمادی از رابطه دو طرفه قوم یهود و خدا است. مثلث رو به بالا، نشان دهنده کارهای خوبی هستند که به سمت بالا جریان می یابند و به نوبه خود خیر را از سمت خداوند به سمت پایین جاری می کنند. این جریان دوم، با یک مثلث به سمت پایین نشان داده می شود. گمان دیگر، این است که این نماد شش گوشه، شکلی است که از یک مرکز شکل گرفته و وجود یافته است. مرکز شکل نمایش دهنده بعد معنوی جهان است که توسط ابعاد مادی احاطه شده است. همچنین شش گوشه می تواند نشانگر شش روز کاری هفته باشد که طی آنها خداوند جهان را آفریده است. در این تفسیر مرکز شکل، سبت (شنبه، روز استراحت و دعای یهودی ها) خواهد بود که شش روز دیگر هفته را در تعادل قرار می دهد. در نهایت لازم است گفته شود که این نماد بارها و بارها با اهداف تحقیر آمیز به کار رفته است. بعضی ها به استهزاء می گویند که دو مثلث در خلاف جهت یکدیگر نمایاننده تضادهای موجود میان قوم یهود هستند. علاوه بر این در دوران نازی ها، حکومت عثمانی بر فلسطین و ... نیز یهودیان به شکلی تحقیر آمیز مجبور بودند بازوبندهایی حاوی این نماد بر بازو ببندند تا همه جا شناخته شوند. در پاسخ به این تحقیرها، امروزه دولت اسرائیل این نماد را به رنگ آبی بر روی پرچم خود نقش کرده است، اما فراموش نکنیم که این نماد نه نماد اسرائیل است و نه حتی نماد یهودیت، نماد اصلی یهودیت شمعدان هفت شاخه ای است که خودشان آن را منورا می نامند.

